

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 11 marca 2013 r.

Poz. 2265

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.161.2013 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 7 marca 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 349/XXX/2013 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 29 stycznia 2013r. w sprawie uchwalenia regulaminów korzystania z urzędzeń w częściach określonych w:

- Pkt 4 Załącznika nr 1 do uchwały, pkt 4 Załącznika nr 2 do uchwały, pkt 9 Załącznika nr 3 do uchwały, pkt 11 Załącznika nr 4 do uchwały jako sprzecznej z art. 415 i 427 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.);
- Pkt 5 Załącznika nr 1 do uchwały oraz pkt 5 Załącznika nr 4 do uchwały, jako sprzecznej z art. 2 Konstytucji RP;
- Pkt 3 Załącznika nr 2 do uchwały oraz pkt 5 Załącznika nr 3 do uchwały jako sprzecznej z art. 415 i 434 Kodeksu cywilnego.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 stycznia 2013r. Rada Miejska w Lublińcu podjęła uchwałę w sprawie w sprawie uchwalenie regulaminów korzystania z urzędzeń sportowo-rekreacyjnych stanowiących własność Gminy Lubliniec. Uchwała została doręczona Wojewodzie Śląskiemu w dniu 5 lutego 2013r.

Jako podstawę prawną do podjęcia przedmiotowej uchwały, Rada Miejska wskazała art. 40 ust. 2 pkt 4, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z przepisem art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy, organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urzędzeń użyteczności publicznej.

Należy wskazać, że ustawodawca kształtując upoważnienie rady do wydania przedmiotowej uchwały, precyzyjnie wskazał, które kwestie pozostawił regulacji jednostki samorządu terytorialnego. W przypadku aktów prawa miejscowego przekroczenie delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa. Rada gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu udzielonego przez ustawę upoważnienia w zakresie tworzenia przepisów wykonawczych, a w tych działaniach nie może tego upoważnienia zawężyć i przekraczać. Wydając akty będące źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP) rada musi respektować zakres delegacji zawartej w aktach prawnych wyższego rzędu, powstrzymując się od wypełniania ich treści postanowieniami ustawy (por. wyrok NSA z dnia 28 lutego 2003r., sygn. akt ISA/Lu 882/02, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Podnieść również należy, że formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, ustawodawca przekazał upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym. Zatem z istoty aktu prawa miejscowego wynika

niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym.

Tymczasem Rada Miejska w Lublińcu, przyjmując zapisy pkt 4 Załącznika nr 1 do uchwały, pkt 4 Załącznika nr 2 do uchwały, pkt 9 Załącznika nr 3 do uchwały oraz pkt 11 Załącznika nr 4 do uchwały powtarzają regulacje określone w art. 415 i 427 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.).

Na uchybienia tego rodzaju wielokrotnie wskazywał sąd administracyjny, w tym w wyroku z dnia 20 października 2004 roku (sygn. akt IV SA/Wr 505/04, OSS 2005/1/12), gdzie trafnie zauważył, że: „zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa (por. wyrok NSA z dnia 16 czerwca 1992 r., sygn. akt II SA 99/92, ONSA 1993, nr 2, poz. 44; wyrok NSA z dnia 21 grudnia 1993 r., sygn. akt SA/Wr 1793/93, OwSS 1995, nr 4, poz. 142; wyrok NSA z dnia 14 października 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 1179/98, OwSS 2000, nr 1, poz. 17; wyrok NSA z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Lu 882/02, Fin. Kom. 2003, nr 4, poz. 53; wyrok NSA z dnia 14 listopada 2003 r., sygn. akt II SA/Wr 1389/03, OwSS 2004, nr 1, poz. 14 i inne) nie jest dopuszczalne powtarzanie w jakimkolwiek akcie wydawanym przez organy samorządowe regulacji ustawowych. Powtórzenie bowiem regulacji ustawowych powoduje ponowne nadanie aktowi ustawowemu klauzuli obowiązywania w sytuacji, gdy ustawowy akt obowiązuje już na innej podstawie prawnej, organ samorządowy zaś nie posiada uprawnień do stanowienia aktów rangi ustawy. Dlatego też powtórzenie treści ustawy w akcie wydawanym przez organ samorządowy stanowi istotne naruszenie prawa”.

Co więcej, pkt 3 Załącznika nr 2 do uchwały oraz pkt 5 Załącznika nr 3 do uchwały stanowią: „osoby korzystające z boisk ponoszą odpowiedzialność za bezpieczeństwo we własnym zakresie” oraz „korzystający ponoszą osobiste ryzyko związane z amatorskim uprawianiem łyżwiarstwa”. Oznacza to, że Rada Miejska wyłączyła odpowiedzialność gminy w przypadku korzystania ze wskazanych gminnych obiektów. Taka regulacja stoi jednak w sprzeczności z art. 415 i 434 Kodeksu cywilnego. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu: *umieszczenie w treści zaskarżonej uchwały regulacji dotyczącej odpowiedzialności cywilnej osób korzystających za tych obiektów czy też rodziców i opiekunów prawnych dzieci za wyrządzone szkody, w sytuacji gdy odpowiedzialność deliktowa została już uregulowana w art. 415 oraz art. 427, 428 i 430 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16 poz. 93 ze zm.), stanowi niedopuszczalne powtarzanie w akcie prawa miejscowego postanowień ustaw lub ich modyfikacji (wyrok NSA z dnia 8 kwietnia 2008r. II OSK 370/07, Lex nr 446997)* (Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 26 kwietnia 2012r., sygn. akt IV SA/Po 169/12, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). W związku z powyższym, zamieszczanie takich przepisów w regulaminach należy uznać za niedopuszczalne.

Niezależnie od powyższego, w przedmiotowej uchwale znalazły się również zapisy, które nie są określone w sposób jednoznaczny. Pkt 5 Załącznika nr 1 do uchwały oraz pkt 5 Załącznika nr 4 do uchwały odnoszą się do uregulowań nieo określonych „od świtu do zmierzchu” oraz „najmłodszym dzieciom należy zakładać kąpieluszki”. Z brzmienia tych zapisów nie można ustalić w jakich godzinach można korzystać z placów zabaw, ani również jakie są kryteria, zgodnie z którymi dziecko powinno nosić kąpieluszki na basenie. Zasada demokratycznego państwa prawnego, wyrażona w art. 2 Konstytucji RP, wymaga, by prawo było tworzone w sposób jak najbardziej precyzyjny, jasny i jednoznaczny. Brak zatem możliwości jednoznacznego określenia kręgu adresatów normy, jak również obowiązków określonego zachowania należy traktować jako istotne naruszenie art. 2 Konstytucji RP.

Mając powyższe na uwadze, uchwałę Nr 349/XXX/2013 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 29 stycznia 2013r., ze względu na wyżej opisane nieprawidłowości, należy uznać za wadliwą, co czyni stwierdzenie jej nieważności we wskazanych częściach uzasadnionym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. WOJEWODY
ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Nadzoru
Prawnego

Krzysztof Nowak

- 1) Rada Miejska w Lublińcu
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) a/a.